

”Τα πολλά και επικίνδυνα σενάρια της Ουκρανίας. “, 25/02/2014

Ο Βίκτορ Γιανουκόβιτς καταζητείται για μαζικές δολοφονίες διαδηλωτών, όπως και συνεργάτες του. Αγνοείται το πού βρίσκεται. Υπάρχει νέος εκτελών χρέη προέδρου, ο Αλεξάντερ Τουρχινόφ, προκηρύχθηκαν προεδρικές εκλογές για τον Μάιο, η εκπρόσωπος της ΕΕ για την εξωτερική πολιτική και άμυνα, Κάθριν Άστον, φτάνει στο Κίεβο σήμερα. Οι εξελίξεις στην Ουκρανία είναι καταγιστικές τα τελευταία 24ωρα. Ουδείς αμφιβάλλει ότι στην πλάτη της χώρας διεξάγεται ένας γεωπολιτικός ανταγωνισμός που ξεπερνά κατά πολύ τα σύνορά της, ο οποίος εντάσσεται στην κλιμάκωση των αντιπαραθέσεων μεταξύ μεγάλων δυνάμεων παγκοσμίως και απλώς εκδηλώνεται δια της «διαφωνίας» μεταξύ φιλο – ΕΕ και φιλο – ρωσικών τάσεων. Δεν είναι εκτός πραγματικότητας να πει κανείς ότι για πρώτη φορά συγκρούονται με τέτοια σφοδρότητα μεγάλες δυνάμεις σε ευρωπαϊκό έδαφος, μετά τη Γιουγκοσλαβία. Μόνο που τότε η Ρωσία ακόμη παρέπαιε και ο συσχετισμός δυνάμεων δεν ήταν ο ίδιος.

Μπορεί το έδαφος στο οποίο αναπτύχθηκε η λαϊκή οργή κατά του Γιανουκόβιτς και των συνεργατών του να είναι απολύτως υγιές και λογικό (διαφθορά, καταπίεση, κοινωνική αδικία, φτώχεια, ικανοποίηση των καπρίτσιων των ολιγαρχών κλπ), όμως πλέον η χροιά που αυτή η οργή έχει πάρει χάρη στην καθοδήγησή της από ακροδεξιές ναζιστικές πολιτικές δυνάμεις δεν είναι διόλου πολιτικά ουδέτερη και δεν μπορεί να παραβλεφτεί πίσω από πανηγυρισμούς περί νίκης «του λαού και των διαδηλωτών».

Αυτή είναι η «μαγική εικόνα» που επιμένουν να μεταδίδουν τα μεγάλα δυτικά ΜΜΕ. Καταρχήν, θα πρέπει, χωρίς μισόλογα, να γίνει κατανοητή η πολιτική ταυτότητα της ηγεσίας της, μέχρι πρότινος, αντιπολίτευσης. Το κόμμα Fatherland της μόλις αποφυλακισθείσας Γιούλα Τιμοσένκο, με νυν επικεφαλής τον Αρσένι Γιατσεινιούκ, είναι το ισχυρότερο, με βάση τις τελευταίες εκλογές (25,57%), με γνωστές νεοφιλελεύθερες οικονομικά θέσεις, και πλούσιο παρελθόν επίσης στη διαφθορά και στην κατάχρηση εξουσίας. Ο Βίκτορ Κλίτσκο και η Ουκρανική Δημοκρατική Συμμαχία για τη

Μεταρρύθμιση (Udar), πήρε 13,98% στις εκλογές του 2012. Δημοφιλής ως μποξέρ, αγαπημένο παιδί της Γερμανίας, όπου και είναι μόνιμος κάτοικος τα τελευταία χρόνια, ο Κλίτσκο είναι εξαιρετικά άπειρος πολιτικά. Εμπνέει ίσως ως σύμβολο αλλά μέχρι εκεί.

Απόγονοι και ιδεολογικοί συγγενείς των Ναζί στο «τιμόνι» των «αποφασισμένων» διαδηλωτών.

Ούτε η Τιμοσένκο, ούτε ο Γιατσεινούκ, ούτε ο Κλίτσκο ελέγχουν το «σκληρό» εκείνο κομμάτι των διαδηλωτών της πλατείας Ανεξαρτησίας που ηγήθηκε των συγκρούσεων και παραβίασε τις συμφωνίες εκεχειρίας αλλά και τη συμφωνία που υπογράφηκε αργά την Παρασκευή, παρουσία των υπουργών Εξωτερικών Πολωνίας, Γερμανίας, Γαλλίας, εκβιάζοντας τη ροή των γεγονότων προς μία κατεύθυνση. Το κομμάτι αυτό των διαδηλωτών πρόσκειται, κατά κύριο λόγο, στο ακροδεξιό ναζιστικό κόμμα Σβόμποντα, του Όλεγκ Γιαχνιμπόκ, και στο «Δεξιό Τομέα», τη σύμπραξη διαφόρων υπερεθνικιστικών και ακροδεξιών ομάδων, όπως οι Πατριώτες της Ουκρανίας, η Τρίαινα, η Λευκή Σφύρα και η UNA-UNSO, με το τελευταίο να επιμένει ότι θα συνεχίσει τις διαμαρτυρίες και ότι δεν θέλει συνεργασία με την ΕΕ.

Και επειδή τα λόγια είναι φτώχεια: το Σβόμποντα δεν έκρυψε ποτέ την πολιτική του καταγωγή και συγγένεια με τους συνεργάτες των Ναζί και των SS στη δυτική Ουκρανία. Η δυτική Ουκρανία, Γαλικία, αποτέλεσε τη βάση γέννησης της περίφημης 14^{ης} Μεραρχίας των Waffen SS, που στήθηκε το 1943 όταν οι Ναζί κατέλαβαν τη χώρα. Η Μεραρχία στελεχώθηκε κατά κύριο λόγο από εθελοντές δυτικο-Ουκρανούς που θεωρούν εαυτούς Γότθους (Γερμανούς δηλαδή). Σύμφωνα με τα υπάρχοντα στοιχεία, η Μεραρχία ευθύνεται για το 1/3 των θυμάτων του ουκρανικού λαού κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και η αγριότητά της ήταν τέτοια που για τα μέλη της είχε εκδοθεί ξεχωριστή διαταγή από τον κόκκινο στρατό να μην αιχμαλωτίζονται αλλά να εκτελούνται επί τόπου.

Στελέχη της Μεραρχίας, που εγκαταστάθηκε σε Τσεχία και Αυστραλία, τα «φυγάδευσε», ο αμερικανικός στρατός, όταν απελευθέρωσε τις περιοχές αυτές. Στελέχωσαν την οργάνωση «Ελεύθερη Ουκρανία», που είχε ως στόχο εννοείται την ΕΣΣΔ και, κατά πληροφορίες, απόγονοί τους συμμετείχαν σε τάγματα θανάτου και στον εμφύλιο της πρώην Γιουγκοσλαβίας κυρίως στο πλευρό κροατικών δυνάμεων. Το Σβόμποντα τιμά ως ιδεολογικό του ηγήτορα τον Στεπάν Μπαντέρα, επικεφαλής της «Οργάνωσης Ουκρανών Εθνικιστών» και συνεργάτη των Ναζί. Στην μνήμη του έγινε η πορεία με πυρσούς ανήμερα την πρωτοχρονιά στους δρόμους του Κιέβου εν μέσω διαδηλώσεων. Τιμά επίσης ανοιχτά όσους πολέμησαν με τα Waffen SS της Γαλικίας με σειρά εκδηλώσεων, εκ των οποίων μία έγινε στις 21 Ιουλίου του 2013 και πολλοί παριστάμενοι φορούσαν τη στολή των ειδικών Ναζί.

Το ότι ο Γιαχνίμποκ, από το 2002 που ανέλαβε τα ηνία του κόμματος, επικέντρωσε στα της διαφθοράς και της αξιοκρατίας, (για διαφθορά, αξιοκρατία και εκμετάλλευση από το εβραϊκό κεφάλαιο μιλούσε και ο Χίτλερ) και «άμβλυνε» λίγο τα ναζιστικά χαρακτηριστικά του κόμματος, δεν άλλαξε την ουσία. Μετά την πορεία με τους πυρσούς το Κίεβο γέμισε με συνθήματα κατά εβραίων και εβραιο-κομμουνιστών (αν θυμίζει κάτι

αυτό). Επίσης μετά την κατάρρευση του Γιανουκόβιτς έχουν αυξηθεί τέτοιου είδους επιθέσεις στους δρόμους και στις περιοχές που ελέγχει το Σβόμποντα και ο Δεξιός Τομέας γίνονται στόχος αγάλματα του Λένιν αλλά και μνημεία κατά της ναζιστικής κατοχής. Επίσης εξηγείται και το «πολεμικό κλίμα» με τη Ρωσία που προσπαθεί να καλλιεργήσει ο Τιαχνίμποκ (προφανώς αντιλαμβάνεται τη Ρωσία ως συνέχεια της ΕΣΣΔ), λέγοντας τη Δευτέρα το πρωί ότι έχει πληροφορίες για συγκέντρωση ρωσικών στρατιωτικών δυνάμεων στα σύνορα και για απόβαση ρωσικών ειδικών δυνάμεων από το στόλο της Μαύρης Θάλασσας στη Σεβαστούπολη (όπου είναι και η βάση του), κάτι που δεν επιβεβαιώνεται από πουθενά.

Η στήριξη των ναζιστικών μορφωμάτων εξωθεί σε απόσταση την νοτιοανατολική Ουκρανία.

Είναι αφελές να πιστεύει κανείς ότι ΕΕ, Γερμανία και ΗΠΑ δεν γνωρίζουν τον ιδεολογικό προσανατολισμό των συνομιλητών τους. Και αν κάποιος αιφνιδιάζεται από την ανίερη αυτή συμμαχία, ας υπενθυμιστεί απλώς ότι οι αμερικανικές ηγεσίες διατηρούσαν πάντα σχέσεις με ναζιστικά στοιχεία και μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο θεωρώντας ότι η στήριξη τέτοιων δυνάμεων υπέσκαπτε περισσότερο το ανατολικό μπλοκ και την ΕΣΣΔ. Ο πρώην πρόεδρος Ρήγκαν τίμησε Ουκρανούς Ναζί για την προσφορά τους «στην ελευθερία» μεταξύ των οποίων και ο Γιαροσλάβ Στέτσκο, πρωθυπουργός της Ουκρανίας επί ναζιστικής κατοχής. (Ας μην πάμε μακριά άλλωστε. Είναι πια γνωστό σε όλους ότι οι αμερικανικές και άλλες δυτικές υπηρεσίες κατά τα διαστήματα συνεργάστηκαν πχ με ακραίους ισλαμιστές για να προωθήσουν σχεδιασμούς τους, και μετά έχασαν τον έλεγχο του τέρατος που εξέθρεψαν).

Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, και στην ανατολική ρωσόφωνη Ουκρανία (η οποία θρήνησε και τα περισσότερα θύματα κατά την ναζιστική θηριωδία) το Σβόμποντα και ο Δεξιός Τομέας είναι περιθωριακές μισητές δυνάμεις. Η νοτιο-ανατολική Ουκρανία δεν πρόκειται ν' αναγνωρίσει μια ηγεσία που θα στελεχώνεται από τέτοιες δυνάμεις (όπως ήδη διατυπώνεται σε ανακοινώσεις τοπικών αρχών). Είναι σαφές γιατί από την πρώτη στιγμή που ο Γιανουκόβιτς εγκατέλειψε το Κίεβο και φάνηκε ότι οι δυνάμεις αυτές πορεύονται προς την εξουσία, στις νοτιο-ανατολικές περιοχές της Ουκρανίας συστάθηκαν πολιτοφυλακές αυτοάμυνας και έγιναν ογκώδεις διαδηλώσεις καταδίκης των δυνάμεων αυτών (Χάρκοβο, Κριμαία, Σεβαστούπολη, Οδησό, Ντόνεσκ).

Ίσως δεν είναι η Μόσχα στη χειρότερη θέση στη σκακιέρα.

Ερώτημα παραμένει το πώς θα χειριστεί η Δύση την κατάσταση στις οποίες τη δημιουργία συνεισέφερε τα μέγιστα με τις παρεμβάσεις της. Θα δώσει η, υπό κρίση, ΕΕ τα 35 δισεκατομμύρια δολάρια που το ουκρανικό υπουργείο Οικονομικών ανακοίνωσε ότι έχει άμεση ανάγκη η χώρα για να μην καταρρεύσει; Θα τα δώσει η Γερμανία; Θα τα δώσουν οι ΗΠΑ; Δια μέσου ΔΝΤ που ζητά σκληρές δομικές μεταρρυθμίσεις, τις οποίες είναι βέβαιο ότι αρχικώς οι νοτιο-ανατολικές περιοχές και στη συνέχεια και οι δυτικές δεν θα δεχτούν;

Η Μόσχα, πάντως, ξεκαθάρισε ότι το δάνειο των 15 δισεκατομμυρίων που είχε υποσχεθεί στην Ουκρανία θα δοθεί εφόσον ξεκαθαρίσει η κατάσταση σε επίπεδο διακυβέρνησης. Δηλαδή δεν θα δοθεί σε καμία δύναμη που να συγγενεύει ή να συνεργάζεται με το Σβόμποντα και τα τοιαύτα. Επίσης, η Μόσχα έχει τη δυνατότητα να «επανεξετάσει» τις χαμηλές τιμές χορήγησης φυσικού αερίου προς την Ουκρανία. Επίσης έχει τη δυνατότητα να «επανεξετάσει» τις εμπορικές της σχέσεις με την Ουκρανία. Δεν θα είναι κινήσεις χωρίς σημαντικό κόστος για την Μόσχα. Αλλά σίγουρα θα έχουν πολύ μεγαλύτερο κόστος για την Ουκρανία.

Οι αλληπάλληλες τηλεφωνικές συνομιλίες Μέρκελ – Πούτιν δείχνουν ότι η Γερμανία αντιλαμβάνεται τις σοβαρές στις σχέσεις Ρωσίας – ΕΕ και κυρίως Ρωσίας – Γερμανίας, μιας στενής ενεργειακής και οικονομικής σχέσης που το Βερολίνο δεν δείχνει, τουλάχιστον, ακόμη έτοιμο να διαρρήξει. Ακόμη και το σενάριο διχοτόμησης της Ουκρανίας δεν συμφέρει κυρίως το βορειοδυτικό τμήμα της που είναι λιγότερο εκβιομηχανισμένο και πιο φτωχό και προφανώς θα πληγεί δραματικότερα από οποιοδήποτε μέτρο τύπου ΔΝΤ ληφθεί.

Με αυτά τα δεδομένα, δεν είναι λίγοι οι αναλυτές που υποθέτουν ότι ένα βασικό κίνητρο πίσω από την υποστήριξη, κυρίως των ΗΠΑ, προς την ουκρανική αντιπολίτευση σχετίζεται με τις βλέψεις για επέκταση του ΝΑΤΟ προς ανατολάς, με στόχο την μεγαλύτερη δυνατή περικύκλωση της Ρωσίας για να ελεγχθεί η γεωστρατηγική της επιρροή. Αν η Ουκρανία προσδεθεί στο δυτικό άρμα και πολύ περισσότερο στο αμερικανικό, τότε μια τέτοια προοπτική είναι πιθανή. Και είναι πιθανή ακόμη και αν υπάρξει διχοτόμηση της χώρας. Μάλλον, η έναρξη στο αμερικανικό Κογκρέσο συζήτησης για την ανάγκη να γίνει πρόταση εισόδου στο ΝΑΤΟ στη Γεωργία, επίσης σε στρατηγική θέση στα σύνορα της Ρωσίας, δεν θα πρέπει να θεωρηθεί εντελώς τυχαίο γεγονός.

<http://www.antinews.gr/>